

та и да записва, оставяше училището и заловяваше работа.

На онова време въ Елена попството вървѣше по родъ. Бащата ако е попъ, глѣда да въспитае и сына си за попъ. Найстария попъ Марко, който четѣше по стары ржкописны книги. (Младитѣ попови му ся присмиваха, че не чете: Моленіе теплое: ами го чете по стары книги: Молитва топла) Той имаше сына, попъ Константинъ. Другій старъ попъ Константинъ имаше четирма сынове попове, и имаше петый сынъ, който ся учаше за попъ. Почти и чорбаджійството вървѣше по наследіе.

Еленчанитѣ ся отличаваха на онова врѣме по языка, като по чистъ и несмѣсенъ съ турски